

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Poenitentiorius

Johannes <de Garlandia>

[Köln], [12. März 1492]

Circa istum textū dubitat: Primo que sunt circūstantie aggrauantes [...]

[urn:nbn:de:bsz:31-293377](#)

positione. q̄ hō frequenter lapsus in pctm veniale disponitur ad mortale
Quarto ex p̄gressu. q̄ veniale si nō phibetur q̄ p̄reditur tūc si mortale
Ad q̄ntum r̄ndetur. q̄ pctm p̄ncipalit̄ p̄sistit in volūtare. vt patuit
ex vna diffinītiō peccati circa p̄mū dubium illū textus (Vt dūmita
ris z̄.) Ad sextum r̄ndetur fm̄ in gr̄m sententiāz. q̄ p̄as peccāti seu
malefaciēdi sit a deo Vñ apl̄ Nō est potestas nisi a deo Item ihs dixit
ad pilatū Non haberes potestate in the villam nisi dāra esset tibi deluper
Item dyabolus anteq̄ lederet Job dicebat dñs. Vitre manum tuam
id est da mibi potestatē in eum

religio in q̄ fuit delicta s̄e peccāti q̄ fuit

Aggrauat ordo locus peccata scientia tempus
senect̄ literas repetitio p̄tinatio mltitudo ppter quā fuit

Etas.conditio.numerus.mora.copia.causa
maneris in p̄co dignitas resistēta modica

Est modus in culpa.status altus:lucta pusilla

In ista p̄te autō ponit circūstantias aggrauates pctā dicens. q̄ ordo.lo
cus.sciā.temp⁹.Iditio.numerus.mora.copia.causa.modus p̄co.z stat⁹
tus altus.i.dignitas.pusilla lucta.i.modica resistēta aggrauat pctā

Primo que sunt circūstantie aggrauantes

Secundo q̄liter iste circūstantie aggrauant pctā
Tercio an sunt circūstantie alleuitātes pctā

tertii dubitab { Quartū an sit necāriū p̄fiteri circūstantias aggrauates
Quinto q̄t modis vnum pctm est ḡnius altero

Sexto de intellectu & declaratiōe littere

Ad primum r̄ndetur. q̄ iste sunt circūstantie aggrauates. sc̄z ordo locus
que parent in solutōe sexti dubij Ad secundū r̄ndetur. q̄ circūstantiaz
aggrauant quēdā aggrauat in eadē specie. z qdā trahunt ad alienā spēz
Exemplū vt coire cū cognata vel maritata est circūstantia trahēs in alie
nā spē peccati. Vt circūstantiaz aggrauantū in eadē specie qdā aggrauat
notabilis. sicut furari centū marcas auri notabilis ḡnius est q̄ furari vñū
denariū. z p̄ q̄ntas illī rei subtracte notabilis aggrauat. sed tñ est in
eadē spē furti. Alia aggrauat in eadē spē sed nō notabilis. sicut sciā diuitie
vel hm̄ti. Item circūstantiaz aggrauantū quēdā sunt pctā in se. vt ē nume
rus pctō. z qdā nō sunt pctā in se in aggrauat pctā. vt sciā p̄s loc⁹ z̄.

Ad tertium r̄ndetur. q̄ sicut ponunt circūstantie aggrauates. sic etiā circūstantie
alleuitātes. Vñ cuiuslibet circūstantie aggrauati corrindet vna alleuitās. q̄ se
hater p̄uatue ad circūstantia aggrauante. Vñ sciā aggrauat si assūtar. si
nō tūc alleuitat. Silt dñm est de alijs circūstantijs Ad quartū r̄ndetur.
q̄ necē est p̄fiteri oēs circūstantias trahētes pctā in altam spēm. Vñ pro
adulterio nō sufficit dicere peccati cū quadā muliere. nisi p̄fiteri notabilis
liter circūstantias aggrauantes Nec p̄ subtractione denarioz sufficit dicere
subtraxi aliquid. sed oēs circūstantias aggrauantes notabilis. Ad quin
tum r̄ndetur q̄ multipli vñū pctm est ḡnius altero Primo causalitate vt
pctm luciferti qd̄. p̄cessit ab intrinseca malitia Secundo ex generalitate. vt pctm
ade. in quo omnes peccāimus. Tertio ex difformitate vt pctm iudeo trah̄

b iii

Dendo xp̄m. **Quarto** ex difficultate remittendi. vt petm̄ in sp̄m sc̄m. quod fere est irremissibile. **Quinto** ex p̄iculostate. vt petm̄ ignorantis crasse. q̄ ignorantia decipit hominē. **Sexto** ex insperabilitate. vt petm̄ cupiditas. vnde licet omnia petm̄ senescat in hominē. ipsa tñ sola auaricia iuuenescat. **Septimo** ex difficultate expugnādi. vt subbia que efficit in expugnabilis q̄n dñatur. **Otavo** ex mentis cecitate. vt ira que vsum rōnis excecat.

Ad lectum m̄detur. q̄ p̄ma circūlūtia aggrauās petm̄ est ordo. q̄ grauius peccat ēps q̄ presbiter. et p̄biter q̄ dyacon. et dyacon q̄ subdyaconus etc. **Hoc** verū est in eisdē petm̄. **Hoc** est locus. q̄ ḡius sit petm̄ in eccl. q̄ in cemiterio. et generalit in omnī loco p̄secreto q̄ nō p̄secreto. **Tertia** est sc̄ia. q̄ plus peccat sapiens q̄ insipiens. et hoc verū est in eodē petm̄. **Quarta** est temp̄. q̄ia ḡius sit petm̄ in dieb festiuis et in ieiunijs q̄ in alijs dieb. **Quinta** est eras. q̄ plus peccat senex q̄ iuuentis in eodē peccato. **Sexta** est conditio. q̄ magis peccat mulier p̄lugara q̄ ancilla luxurianti. **Vii** lexmosi precipit mulierem maritā pro fornicatiōe lapidari ancillā vero flagellari. **Septima** est numerus peccator. vi. **Estatas** **Viii** vilis facia est mens mea nimis iterans vias suas malas. **Otava** ē mora. i. permanēt in petm̄ et dilato penitētē. que valde grauant petm̄. **Nona** est copia rex mūdanaz. q̄ cui plus p̄mittit magis obligatus deo efficitur q̄i eum offendit. **X** copia. i. multitudine petm̄. et sic per numerū peccator. p̄ intelligi multiplex repetitio eiusdē peccati. **Decima** est causa sc̄i vtrū peccati fuit ex suggestione aliqua vel nō. vel ex inuidia. vel ex alia caula. **Undecima** est modus peccādi. vii si dormies cum muliere nō teneat modū naturalē sit maius petm̄ q̄ si debite fieret. **Duodecima** ē status altus. sc̄i dignitas ecclēstastica vel secularī. q̄ quanto gradus altior tanto casus grauior. **Decimaterciā** ē lucta pusilla. i. modica resistētia. q̄ grauius peccat qui parua iteratio vincit et non resistit. q̄ si fortius resistet et tunc tandem vinceretur

infirmit̄ p̄niā agat petm̄ s̄ suo sacerdoti

Ser peniteat et culpas confiteatur

inūngel egozo p̄niā dicat

Non imponetur huic pena. sed iñsinuetur

p̄niā pficiet i. certa sanitas pcedat

Hanc tamē implebit si firma salus sibi detur

decedat dolentē p̄fessor infirmū

Si migrat absolvat contritum presbiter egrum

s̄ egrum oīes alleuēt abstinētē elemosynē amicoz

Huncq; preces releuent ieiunia dona suorum

p̄niā verecūdia turpis fias

Ut sic pena rubor tibi vilis ut efficiaris

extior imponit p̄ficearis

Doctior ut fias inūngitur ut fatearis

abscedet ultimo s̄ tua petm̄

Judicio reget extremo confessio culpas

cernat dyabolus se hō se culpas
Ne videat deus aut demon vel qui fecit illas
se pectori abstinētē elemosynē amicorū

Duic quoq; subueniunt ieiunia dona suorum

In ista pte autor ostendit quō eger debet penitentia. i. pteri. et quō sibi imponenda sit pnia. Secundo quō debeat absolui. ibi (Simigret) Tercio quō sit penitendum et qre. ibi (Doctior ut fias) Et ut q eger. i. infirmus dīz bakere pteri et plenarie pteri pcta sua. et sibi nō dīz imponi pnia. si sic dīz moneri q si morē euaserit tale pagat pniā. sed si moriat dīz absolui ab oīo pctris suis pteri et pcessis. et dīz releuari p pias pieces ieiunia et elemosynas suoꝝ amicorū. et loco pniā dīz sibi imponi rubor: quē habebit ex hī q ita vilis erit post mortem. Et tu pcessio fias doctior. i. sapientior: ad inqrendū de peccatis. Debet etiā o pctorū nude pteri. et subiugit cauſaz ibi (Iudicio reget rē. dicēt q pcessio est tāte pratis q in extremo iudicio taliter reget pctrā. q nec deus nec dyabolus nec ipse pctorū videat illa

Oīra īstum
textū dubitat

Primo quō morientib⁹ sit imponēda pnia
Secundo quō a peccatis sunt absoluendi
Tercio an quis possit in fine vite sue facere penitētiam debitam
Quarto quid de illo qui preuenitur morte anteq; confiteatur
Quinto quō aliquis fit doctior ex pcessione
Sexto de extremo iudicio. vbi. quō. et qd fieri dīz
Ad primum r̄ndetur fin m̄grī sententiāz. dicentē. q de infirmis in piciō lo mortis positis inqrenda sit pura pcessio pctorū. tri illis nō est imponenda pniā. sed tri insinuāda. et si migraverit tūc amicorū oīo nbo et elemosynaz largitionib⁹ pōdus pniā est alleuiāndū. si vero qualuerit penitētiam sibi iniunctā diligenter adimperib⁹. Ad secundū r̄ndetur. q tpe nccitatis sc̄z egritudis seu mortis p̄t quilibet infirm⁹ a qualibet p̄sibtero ab solui. etiā a lētentia excocationis. Cū si sacerdos abnegauerit pniām pecatorib⁹ morientib⁹ reus erit animaz. qz dñs att. Cū queritus fuerit pctorū saluus erit. Cū pcessio p̄t esse in ultimo tpe vite. vt p̄t de lacrone dextri lateris xpi. Ad tertium r̄ndetur ex duobis precedenti. Dicit tri Augustin⁹ q̄ difficile est scire vtrū talis saluetur vel damnetur. et ideo inferit si vis a duobis literari et certius esse age pniā dū sanus es. et ideo est piculolum valē de differre pniām usq; ad finē vite. Ad quartū r̄ndetur fin m̄grī sententiāz libro qro. et si qd non sit pcessus et hī tñ bonum testimoniuꝝ q nō poterat venire ad sacerdotem. qz poccupauit ei mors in domo vel in via. et si parētes eius faciat oblationē p eo ad altare. firmiter sperandū est de salvacione eius. precipue si fuerit honesta vite. qz deus est inspecto cordis.

Ad quintū r̄ndetur. q̄ dupliciter dicit quis fieri doctior ex confessione. Primo quia cautior fit ad canendū sibi de peccatis in futuro. Secundo quia sapientior fit seu magis instruc̄tus. nam in confessione nō solum viā et peccata sunt manifestāda. sed etiā doctrine et informatiōes saluatoris nostri sunt insinuānde.

b iiii